06/04/2019

Μικροί μαθητές έψαλλαν στους Χαιρετισμούς στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Μαθητές της Γ’ Τάξης του 5ου Δημοτικού Σχολείου Βέροιας έψαλλαν στους χθεσινούς χαιρετισμούς δημιουργώντας με τις παιδικές φωνούλες τους μία ιδιαίτερη ατμόσφαιρα. Πιο συγκεκριμένα την Παρασκευή 5 Απριλίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην Δ’ Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου στον Ιερό Ναό Αγίου Αντωνίου Πολιούχου Βεροίας. Στην ακολουθία έψαλλε η Βυζαντινή Χορωδία «Ακαδημία Ψαλτικής Ειρμός» υπό την διεύθυνση του κ. Σπυρίδωνα Ασπιώτη, μαζί με μαθητές της Γ΄ Τάξης του 5ου Δημοτικού Σχολείου Βέροιας, υπό την διεύθυνση της διδάσκουσας μουσικού κ. Αμανατοπούλου Χριστίνας. Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε και συνεχάρη τα παιδιά, τους γονείς και τους υπευθύνους και των δύο χορωδιών και ευχήθηκε σε όλους η Παναγία μας, να μας προστατεύει και να μας διαφυλάσσει πάντοτε.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

DXairetismoiAgAntwniosVeria2019 3

Image not found or type unknown

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Ρῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρ-βα-ρικῆς ἀλώσεως καί πάσης ἄλλης πληγῆς, διά πλῆθος, Κόρη, παρα-πτώ-σεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἁμαρ-τάνουσιν».

Αἰῶνες τώρα, ἀπό τήν ἡ-μέ--ρα κα-τά τήν ὁποία οἱ κάτοικοι τῆς βα-σιλίδος τῶν πόλεων, ὄρθιοι ἐνώ-πιον τῆς θαυματουργοῦ εἰκό-νος τῆς Θεομήτορος πού εἶχαν λι-τα-νεύσει στά τείχη τῆς Κωνστα-ντι--νου-πόλεως, ἱκετεύοντάς την νά λυ-τρώσει ἀπό τούς ἐχθρούς τήν πόλη καί τήν αὐτοκρατορία, ἀνέ-πε-μπαν «τῇ Ὑπερ-μάχῳ τά νικη-τή-ρια» καί τήν εὐχαριστοῦσαν γιά τή θαυμαστή σωτηρία πού τούς δώ-ρησε, ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος, οἱ Χαι-ρετισμοί τῆς Παναγίας μας, ἐπανα-λαμ-βά-νονται κάθε Πα-ρα-σκευή τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακο-στῆς καί μᾶς συγκινοῦν ὅλους βαθύτατα.

Μᾶς συγκινοῦν ὄχι μό-νο γιατί τά «χαῖρε» καί τά ὑπέροχα ἐγκώ-μιά του πρός τήν Παναγία μητέρα μας ἐκφράζουν μέ τρόπο ἀνυπέρ-βλητο τά αἰ-σθή-ματα τῶν καρδιῶν μας, ἀλλά καί γιατί διατυπώνουν μέ μο--ναδική ἀκρί-βεια ὅλα ὅσα ὁ κα-θέ-νας ἀπό μᾶς θέλει νά πεῖ καί νά ζητή-σει ἀπό τήν Ὑπεραγία Θεοτό-κο.

Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τόν κα-νόνα τοῦ Ἀκαθίστου, πού τόσο ὡραῖα ἔψαλαν σήμερα τά παιδιά μας καί ψά-λου-με κάθε Παρασκευή πρίν ἀπό τούς Χαιρετισμούς. Ὁ ἱερός ὑμνο-γρά-φος, ὁ ἅγιος Ἰωσήφ ὁ ὑμνο-γρά-φος, γνωρίζει ἀπό προσωπική ἐμπει-ρία τά μύχια τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Γνωρίζει τίς δυσκολίες καί τά ἐμπόδια πού ἀντιμετωπίζει ὁ κάθε ἄνθρωπος στήν ἐπίγεια πο-ρεία του, γνωρίζει τίς ταλαιπωρίες πού ὑφίσταται, γιατί τίς ἔζησε καί τίς ἀντιμετώ-πι-σε καί ὁ ἴδιος στίς πολυάριθμες περιπέτειες τῆς ζωῆς του.

«Ρῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβα-ρι-κῆς ἀλώσεως καί πάσης ἄλλης πλη-γῆς, διά πλῆθος, Κόρη, παρα-πτώ-σεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἁμαρ-τάνουσιν».

Γλύτωσέ μας, λέγει, Κόρη, ἀπό τόν πειρασμό μιᾶς ἀλώσεως ἀπό βαρ--βά-ρους ἀλλά καί ἀπό κάθε ἄλ-λη πλη-γή, ἡ ὁποία ἀπειλεῖ τούς ἀν-θρώ-πους ἐξαιτίας τοῦ πλή-θους τῶν παραπτωμάτων τους.

Ἡ σχέση τῆς ἁμαρτίας μέ τίς δο-κι-μασίες καί τίς συμφορές πού πλήττουν τούς ἀνθρώπους εἶναι ἕνα θέμα πού ἐπα-νέρ--χεται συχνά, ἀλλά καί συχνά παρεξηγεῖται. Για-τί δέν εἶναι ὁ Θε-ός πού τιμωρεῖ τόν ἄνθρωπο γιά τίς ἁμαρτίες του, ὅπως κάποιοι νομίζουν, ἀλλά εἶ-ναι οἱ ἁμαρτίες τοῦ ἀνθρώπου πού τόν κάνουν νά ἀπομακρύνεται ἀπό τόν Θεό καί τήν χάρη του. Εἶναι ἐκεῖνες πού κά-νουν τόν Θεό νά ἀποστρέφει τό πρόσωπό του ἀπό αὐτές καί ἀπό τόν ἄνθρωπο ὁ ὁποῖος τίς διαπράττει. Καί, ὅπως λέ-γει ὁ προφητάναξ καί ψαλμω-δός Δα-βίδ πρός τόν Θεό, «ἀπο-στρέψα-ν-τός σου τό πρόσωπον ταραχθήσο-νται» τά σύμπαντα.

Σέ αὐτό ὅμως ἀκριβῶς τό σημεῖο ἔγκειται καί ὁ ρόλος καί ἡ συμ-βολή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτό-κου. Ὅταν ἐμεῖς, δηλαδή, μέ τήν πα-ρα-κοή μας στό θέ-λη-μα τοῦ Θεοῦ καί τίς ἁμαρτίες μας ἀπομακρυνό-με-θα ἀπό τήν ἀγάπη καί τήν προ-στα-σία τοῦ Θεοῦ, ὅταν μέ τίς λαν-θασμέ-νες ἐπιλογές μας, μέ τά πά-θη καί τίς κακίες μας ἀναγκά-ζου-με τόν Θεό νά ἀποστρέψει τό πρό-σωπό του, τότε εἴμεθα ἐκτε-θει-μένοι σέ ὅλους τούς κινδύνους καί σέ ὅλες τίς ἀπειλές, πού συχνά μη-χα-νεύ-εται ὁ διάβολος γιά νά καυ-χη-θεῖ στή συνέχεια λέγοντας ὅτι «ἴσχυ-σα πρός αὐτόν». Τόν νί-κησα, τόν ἐξουθένωσα, τόν συνέ-τρι-ψα.

Καί ὁ ρόλος της Παναγίας μας εἶ-ναι ὁ ρόλος τῆς μητέρας καί τῆς με---σίτριας. Ὡς στοργική μητέρα με-σιτεύει στόν Θεό γιά χάρη μας· τόν παρακαλεῖ νά μήν μᾶς ἀφήσει μό-νους καί νά μήν μᾶς στερήσει τή χά-ρη του, ἔστω καί ἄν ἐμεῖς εἴ-με-θα ἐκεῖνοι πού ἀπομακρυνθή-κα-με ἀπό αὐτόν. Παρακαλεῖ τόν Θεό νά μήν ἐπιτρέψει νά δοκιμα-σθοῦ-με καί νά καταστραφοῦμε γιά νά κα-ταλάβουμε τό σφάλμα μας καί νά μετανοήσουμε, ἀλλά νά μᾶς δεί-ξει τό ἔλεός του καί τήν εὐ-σπλαγ-χνία του. Παρακαλεῖ τόν Θεό νά μᾶς λυ--πηθεῖ καί νά ἀποσοβή-σει τόν κίν-δυ-νο πού μᾶς ἀπειλεῖ ἐξαιτίας τῆς δικῆς μας ἀπερι-σκε-ψίας καί ἀπο-μακρύνσεως ἀπό τή θεία χάρη του.

Βέβαια οἱ πρεσβεῖες καί ἡ με-σι-τεία τῆς Παναγίας μας δέν μᾶς ἀπαλ-λάσσουν ἀπό τήν προσπάθεια καί τόν ἀγώνα πού πρέπει καί ἐμεῖς νά κά-νου-με γιά νά μένουμε κοντά στόν Χριστό, ἀπό τόν ἀγώνα μας κατά τῆς ἁμαρτίας ἡ ὁποία μᾶς ἀπο-μα-κρύνει ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί τήν προστασία του.

Ἀντίθετα μάλιστα, θά πρέπει μέ κάθε τρόπο νά ἐπι-διώ-κουμε ἡ ζωή μας νά εἶναι τέ-τοια, ὥστε νά μήν ἀπομακρυνό-μα-στε ἀπό κοντά του, νά μήν ἀπομα-κρυ-νό-μαστε μέ τίς ἐπιλογές μας ἀπό τήν πίστη μας καί ἀπό τήν Ἐκ-κλησία μας. Γιατί, ὅταν ἐμεῖς ἀγωνιζό-μαστε νά μένουμε κοντά στόν Χριστό, τότε καί ἡ Παναγία μας μεσιτεύει πολύ πε-ρισ-σότερο γιά χάρη μας στόν Υἱό της καί δέ-χε-ται μέ χαρά τήν ἱκεσία πού τῆς ἀπευθύνουμε μαζί μέ τόν ἱερό ὑμνογράφο: «Ρῦσαι ἡμᾶς πει-ρα--σμοῦ, βαρ-βαρι-κῆς ἀλώ-σεως καί πάσης ἄλ-λης πλη-γῆς, διά πλήθους, Κόρη, πα--ρα-πτώσεων ἐπι-ούσης βρο--τοῖς ἁ-μαρ-τάνουσιν».

Αὐτή τή δέηση τῆς ἀπευθύναμε καί ἐμεῖς ἀπόψε, ἐνώνοντας τή σιω-πηλή κραυγή τῆς ψυχῆς μας μέ τίς με-λω-δικές φωνές τῶν παιδιῶν μας, τῆς παιδικῆς χορωδίας τῆς τρίτης τάξεως τοῦ 5ου Δημο-τι-κοῦ Σχο-λείου Βε-ροίας καί τῆς Παιδι-κῆς καί Νεανικῆς Βυζαντινῆς Χο-ρω-δίας τῆς Ἀκαδημίας Ψαλ-τικῆς «Εἰρ-μός», ὑπό τή διεύθυνση τοῦ κ. Σπυρίδωνα Ἀσπιώτη, πού ἔψαλαν καλλίφωνα καί κατανυ-κτι-κά τήν Ἀκολουθία τῶν Χαιρε-τι-σμῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Τί καλύτερος ὕμνος! «Ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον».

Σᾶς εὐχαριστοῦμε ὅλους θερμά: τά μέλη τῆς χορωδίας «Εἰρμός» καί τόν διευθυντή της, τούς μαθητές τοῦ 5ου Δη-μο-τικοῦ, τούς γονεῖς, τόν Διευθυντή, τόν κ. Ἐλευθέριο Χαριστανίδη, τούς διδασκάλους, τή μουσικό, κ. Χριστίνα Ἀμανατοπούλου, ἰδιαιτέρως ὅμως εὐχαριστοῦμε τά χαριτωμένα παιδιά, τά ὁποῖα σάν ἄλλα ἀγγελάκια μᾶς ἔψαλαν σήμερα τούς ὕμνους πρός τήν Παναγία μας. Νομίζω ὅτι εἶναι μία ὑπέροχη ἐμπειρία γι᾽ αὐτά τά παιδιά, τά ὁποῖα θά μεγαλώσουν καί ὅταν θά πηγαίνουν καί θά ἀκοῦν τούς Χαιρετισμούς, θά λένε κάποτε καί ἐμεῖς ψάλαμε στήν Παναγία «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καί ὅλους ἐκείνους τούς ὡραίους εἱρμούς καί τόν κανόνα. Εὔχομαι ἀπό καρ-δίας ἡ Παναγία μας, πού δέχεται μέ ἰδιαίτερη χαρά καί ἀγάπη τούς ὕμνους ἀπό τά χείλη τῶν παιδιῶν της, νά σᾶς προ-στα-τεύει καί νά μᾶς προστα-τεύει ὅλους μας καί νά μᾶς διαφυλάσσει πά-ντοτε ἀπό κά-θε κακό, ἀπό κάθε κίνδυνο καί ἀπό κάθε ἀνάγκη.